

Pluskwa domowa gnieździ się w pobliżu miejsc spania człowieka – w trudno dostępnych szczelinach łóżek, tapczanów, w otworach i szparach ścian i podłóg, w futrynach, pod tapetami, za obrazami, w starych meblach itp. Pluskwy unikają światła, w ciągu dnia ukrywają się w ciemnych szczelinach, z kryjówek wychodzą w nocy w poszukiwaniu żywiciela. Nakłuwają skórę w najcieńszych miejscach i ssą krew z naczyń włosowatych. Ukłucia pluskwy są prawie niebolesne, dopiero po czasie w miejscu wkłucia pojawia się swędzenie i pieczenie. Pojawiają się miejscowe reakcje skórne, których zasięg zależy od miejsca wkłucia i wrażliwości człowieka. U osób wrażliwych ślina pluskiew może wywołać ataki astmy. Żerowanie pluskiew działa silnie stresogennie. W badaniach laboratoryjnych wykazano utrzymywanie się w przewodzie pokarmowym pluskiew niektórych patogenów. Jednak nie stwierdzono, aby pluskwy przenosiły drobnoustroje chorobotwórcze w warunkach naturalnych. Właściwym żywicielem pluskwy jest człowiek, ale atakują one też zwierzęta – szczury, myszy i ptaki.

Samica pluskwy składa jaja w szczelinach podłóg, szparach ścian, meblach itp. Mogą one być odkładane każdego dnia przez kilka miesięcy. W warunkach klimatycznych Polski najwięcej jaj wykształca się od marca do czerwca. W ciągu jednego roku w mieszkaniu może rozwinąć się około 5 pokoleń pluskiew liczących 1 600 000 osobników przy założeniu, że samica składa tylko 20 jaj. Optymalną temperaturą dla rozwoju tego gatunku jest 27 °C. W temperaturach niższych od 15 °C rozwój jest zahamowany. W przypadku braku żywiciela pluskwy mogą długo głodować. Maksymalna długość przeżywania postaci dorosłych wynosi aż 562-572 dni. Przeżywalność pluskiew jest dłuższa w niższej temperaturze i wyższej wilgotności. W poszukiwaniu żywiciela pluskwy przechodzą z jednego pomieszczenia do drugiego poprzez szpary w ścianach, kanały wentylacyjne oraz przenoszą się na myszy, szczury, ptaki i z nimi dostają się nawet do odległych budynków. Na obecność pluskiew w mieszkaniach wskazują brązowe plamki kału w okolicy miejsc ukrywania się tych pasożytów.

Nie ma jednej doskonałej metody zwalczania pluskwy domowej, dlatego firmy zwalczające szkodniki dostosowują metody do danej sytuacji. Najczęściej stosowane są metody chemiczne (dezynsekcja) – opryskiwanie, opylanie, zamglawianie przy użyciu środków owadobójczych. Zabiegi te powinno się powtarzać kilkakrotnie, ponieważ środki owadobójcze nie niszczą jaj pluskwy. Owady giną również w wysokiej temperaturze, temperatura >45°C, jest progową temperaturą śmiertelną dla formy dorosłej pluskwy, natomiast zniszczenie innych postaci wymaga temperatury >63°C. Przy dużej ilości pluskiew w pomieszczeniu, gdzie jest wiele możliwych kryjówek (szczeliny w ścianach, boazeria, parkiet) wykonanie zabiegu dezynsekcji jest bardzo utrudnione, a często nieskuteczne nawet pomimo ich powtarzania. Dlatego też niekiedy konieczne jest usunięcie np. boazerii, parkietu czy mebli tapicerowanych, w których zagnieździły się pluskwy, aby zabiegi były skuteczne. Istotne jest prawidłowe przygotowanie wszystkich pomieszczeń do dezynsekcji oraz rygorystyczne przestrzeganie porządku i czystości.

Rozprzestrzenianiu się pluskiew można zapobiec poprzez:

- zamykanie szpar w ścianach, podłogach, przy oknach, drzwiach, rurach grzewczych, wodnych, gazowych, kanalizacjach, przewodach elektrycznych - przez które owady mogą przechodzić z innych pomieszczeń,
- utrzymanie porządku w pomieszczeniach oraz usuwanie niepotrzebnych rzeczy w szczególności z miejsc gdzie są gromadzone i przechowywane stare meble, książki i inne przedmioty, gdzie mogą ukrywać się pluskwy,
- staranne przeglądanie łóżek, tapczanów, materacy, mebli, obrazów, książek itp. w pomieszczeniach sypialnych,

- systematyczne czyszczenie wszystkich powierzchni (szczególnie trudnodostępnych), trzepanie i wietrzenie materacy, mebli tapicerowanych, odkurzanie (z miejsc, gdzie występują pluskwy worki z odkurzaczy należy uszczelnić i wyrzucić do śmietnika), pranie i prasowanie pościeli, odzieży i ubrań,
- monitorowanie mieszkań przy użyciu specjalistycznych pułapek na pluskwy,
- prowadzenie zabiegów dezynsekcji i deratyzacji.

W celu skutecznej likwidacji owadów konieczne jest przeprowadzenie kilkukrotnych zabiegów dezynsekcji w określonych odstępach czasu. Dezynsekcję należy przeprowadzić jednocześnie we wszystkich pomieszczeniach budynku (mieszkania, klatka schodowa, piwnica). Dodatkowo konieczna jest ścisła współpraca z mieszkańcami, gdyż oprócz samego zabiegu dezynsekcji niezbędne jest prawidłowe przygotowanie pomieszczeń do zabiegu oraz przestrzeganie wyżej opisanych zasad zapobiegania rozprzestrzeniania się pluskiew przez wszystkich lokatorów. Jednocześnie istotne jest zastosowanie się do zaleceń firmy specjalistycznej wykonującej zabiegi dezynsekcji w budynku. Konieczne jest poinformowanie o zasadach postępowania przy zwalczaniu pluskiew wszystkich lokatorów oraz prowadzenie w tym zakresie nadzoru i okresowego monitoringu w budynku.

W zaistniałej sytuacji niezbędne jest podjęcie natychmiastowych działań we współpracy z wszystkimi lokatorami i specjalistyczną firmą przeprowadzającą zabiegi dezynsekcji w celu poprawy skuteczności prowadzonych działań.